

REDACȚIA

nr. Str. Aulich (Adam)

MEMBRAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 pe 1/2 an, 10; pe 1 an,
 15; pe 1/4 de an,
 5; pe 1 luna, 1.

pentru România și teritoriile:
 pe 1/2 an, 10; pe 1 an,
 15; pe 1/4 de an,
 5; pe 1 luna, 1.

pentru România și teritoriile:
 pe 1/2 an, 10; pe 1 an,
 15; pe 1/4 de an,
 5; pe 1 luna, 1.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

pe 1/2 an, 10; pe 1 an,
 15; pe 1/4 de an,
 5; pe 1 luna, 1.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sînt să plăti
 înainte.

Scrisori nerancate nu se
 primesc.

„Zevzecii culturale“.

(Sl.) Ia să ne mai repetim încă odată mărturisirile prețioase ale celei mai pure foi patriotice, „Magyarország“, dela 5 Iunie:

„Nu apucată un fel de amestecul a gran-
 damiei; am cheltuit pe lux, și n'am vrut
 să trăim de seamă, că pe lângă el răbdăm
 foame; diferite lozince umflate ne-au înnebunit
 peșum face vinul cu omul slab. Am aruncat
 bani pe moșturi și marafeturi scîlpitoare, în
 urma cărora n'am devenit nici mai puternici,
 nici mai culți, ba nici chiar mai dichisiți.“

„Aceste mai palaturi ale noastre, această
 prișe a noastră organizație birocratică și
 militară este pe noi cu o cravată elegantă
 de mătăș pe un om ce n'are cămășe....
 Acele lucruri tîfîndare și desarte, cu cari
 ne reslătam înfumurați în Budapesta, le
 plătim în provincie cu miserie, foame, emi-
 grare, răscoală“....

„Nam devenit organizatorii ci-
 vilizației apusene, ci zevzecii ei“
 Nem szervezőivé lettünk a nyugati
 civilizációnak, hanem balekjává.)

Dacă vre-odată în viața ei a grăit
 peștoasă foaie adevărul, atunci de-
 sigur este în mărturisirile de mai
 sus; de le-am spune noi cei dintăiu
 patrioților acesteia, e aproape sigur,
 că procurorul ni-le-ar explica drept
 agitație la ură contra naționalității“.
 Eșite cum sunt din gura celor mai
 neprihăniți patrioți, ele au negreșit
 mult mai mare preț, vază și impor-
 tanță, decât dacă le-am fi pus noi
 totăiu pe hârtie.

Ne aducem deasemenea aminte de
 un articol, publicat în „Hazánk“ dela
 22 Iunie a. trecut, purtând titlul
 „Bancruta educației“ (A nevelés csődje),
 care încă desvelise adevărul sensa-
 țional de crude d'ale sistemului ce
 face din patrioți „zevzecii culturale“.

Deoarece stările nu s'au îndreptat
 de loc în anul curent, ci mai bine
 s'au înrăutățit și mai mult, ceea-ce o
 constată tot „Hazánk“ în mai mulți
 articoli publicați pe la sfîrșitul lunii
 Iunie a. c., provocându-se la cele expuse
 în suspomenitul articol al seu, nu strică
 să ne împășpătăm unele și altele din
 el. Așa spre pildă:

„Clasa cea mai superioară a școalelor
 noastre medii arată uimitoare lipsă de re-
 sultate a opintelilor anului curent. Acolo
 unde corpul profesorilor este conștiențios și or-
 ganul de control al guvernului conștin de
 datoria sa, acolo trebuie să respingă la
 examene cel puțin 50% de școlari“.

„Și nici nu e de mirare, căci imoralita-
 tea din anul trecut (adecă celui millenar
 R. „Tr. P.“) a lipit pe sufletul tinerimei o
 grozavă cangrenă: cum să nu fi stricat su-
 fletele fragezi și lesne primitoare privește
 unei țeri cufundate în orgii“....

Urmează înșirînd și povestind toate
 acele nenumerate locuri și așeză-
 minte de cultură și civilizație mai
 înaltă, prin care tîmbălaul millenar a
 devenit mai ales celebru în toată lu-
 mea, cum au fost spre pildă spelun-
 cile de destrăbălări: „Constantinopol în
 Buda“, „Ös-Budavár“, „fakirii“, și o
 mie de alte locuri, pe cari toate le
 vîzuse și tinerimea adunată la con-

gresul de gimnastici, dar' totdeodată
 „vîzuse și privește, cum risipesc
 în Budapesta banii aceia, cari nu-s obi-
 cinuți a și-i agonisi prin muncă
 cinstită“.

Descriind modul, cum se fac exa-
 menen în școalele medii, povestește
 că:

„Cu cătă înșelătorie se lucrează: ce roiu
 mare iese din ele de reprezentanți ai gu-
 vernului (adică: inspectori școlari. R. „Tr.
 P.“), cu desăvîșire incapabili, ignorați
 sau trîndavi, numai pentru ca să se poa-
 răta ceva rezultat. Avem cunoștința
 despre teme vîndute pe cari și-lea pro-
 curat cu grămada tinerimea maturisandă; am
 vîzut lucrările cari din cuvînt în cuvînt sunt
 aceleași în întreagă clasa, ear' profesorul im-
 parte caietele cu față gravă, par'că n'ar fi păr-
 țea la înșelătorie; am auzit despre gimnasiul
 de stat, pe care l-a suprimat directorul suprem
 pe timpul examenului scripturistic, și n'a
 vîzut de loc profesor supraveghietor printre
 studenți, etc.“

„Pe urmă vin conferențele profesorilor,
 unde se încing lupte crîncene pentru
 cutare ori cutare școlar cu secundă; mai
 ales directorii tîn la menirea lor, ca pu-
 tati „nu cumva să fie avisat a repeți clasa;
 profesorul rigoros e boycottat, ear' cel
 neconștiențios e proslăvit. Fiecare corp pro-
 fesoral este căte o societate de scăpare, căci
 pe fiecare dintre noi ne poate ajunge ne-
 voia; nu e slobod a cufunda pe sîrmanul
 băiat, mai ales dacă e fiul unui om de
 vază ori bogătan. D'apoi dintre acestia
 vor eși adevărați stîlpi și adevărate proptele
 ale patriei“.

Vorbind apoi despre bancruta edu-
 cației la Universitate, „Hazánk“ spu-
 nea:

„Profesorii dela facultatea de drepturi,
 știu, că anul trecut ca și estan, pe lângă
 cea mai mare trecere cu vederea au trebuit
 să trîntească la examene de fond un percent
 cu mult mai mare de studenți, decât mai
 înainte pe lângă cea mai mare rigurositate“....

În sfîrșit ajunge a aprecia gimna-
 siile de fete, înființate numai cu un an
 înainte, în 1896, sbiciuindu-le cu ironie
 pișcătoare rezultatele, și arătînd ridi-
 colul că: „în limbile clasice au ajuns
 într'un singur an acolo, unde băieții în
 7 ani acri“.

Pentru toate aceste rezultate feli-
 cită în expresiuni sarcastice pe ministrul
 de învățămînt și de culte Wlassics,
 „care își începuse activitatea sa în
 cele ale religiei prin scrisorile de
 mulțumită ce le-a scris damelor dela
 orfeu“ (tingl-tangli ca la Dobranszky
 din Arad) făcînd aluzie la un cas
 într'adevăr întemplat, când acest
 ministru de culte păgâne și ovreeșii
 (și dușman neînpăcat al cultelor crești-
 nești) scrisese unei cântărețe dela
 Orfeu din Budapesta și o puse de
 se publicase chiar în foaia oficială,
 „Budapesti Közlöny“, mulțumindu-i că
 dase o reprezentație în beneficiul
 unei școli.

Resultatele din estan ale misiunii
 civilizatoare Wlassics-iane nu sunt
 nici cît negru sub unghie mai favo-
 rabile decât cele din anul precedent
 taxate de „Hazánk“ drept „bancruta
 educației!“ Estan bancruta e și mai
 completă, intelectul generației patri-
 otice crescînde și mai menite ori
 promițătoare, pentru a crește din ea
 „zevzeci ai civilizației“, ear' din
 acestia cu logica neexorbită a rostului
 lucrurilor: defraudanți, szegény-legény-i
 moderni și patrioți.

Vom măi vorbi noi de aceste re-
 sultate.

Goluhovski — demisionează? Din Buda-
 posta se telegrafiază oficios:

„Ziarul antisemit din Viena (care? „Deut-
 sches Volksblatt“? R. „Tr. P.) scrie, că mi-
 nistrul de externe contele Goluhovski va de-
 misiona din cauza afacerii ziaristice cu Mun-
 tenegrul. Ca urmaș al său se pomenește Be-
 niamin Kállay, actualul ministru comun al
 finanțelor“.

Noi deocamdată să refuzăm a crede ceea-
 ce prevestește foaia vieneză; deși admitem
 că dorința Ungurilor este de a-și răsbuna
 asupra contelui Goluhovski mai ales pen-
 tru ținuta lui observată față cu pășirea ba-
 ronului Vasilco în delegațiuni, de care pre-
 cum știm, se leagă și alte incidente neplă-
 cute Maghiarilor.

Cât despre Kállay, urmaș presuntiv al
 actualului ministru de externe, e sigur că
 ar produce foarte mult sînge rîu printre
 Slavii din Balcan, mai ales din cauza poli-
 ticii sale desnaționalizatoare și maghiarofile
 ce urmează în provinciile ocupate Bosnia—
 Herțegovina.

„Afacerea ziaristică“ cu Muntenegrul este
 desigur interesantă; noi o cunoaștem în
 amănunte, dar' n'am voit să vorbim până
 acum despre ea. Dacă ea ar fi într'adevăr
 cauza preveștii demisionări, atunci pre-
 supunerea noastră despre dorința de rîs-
 bunare a Ungurilor ar fi și mai verosimilă,
 căci „afacerea ziaristică“ nu e de așa im-
 portantă, încât să pricinuească căderea unui
 ministru de externe.

Thun—optimistul. Din Viena se anunță
 prin telegraf:

Ministrul-president contele Thun ține se
 urmeze și mai departe „convorbirile neobliga-
 torii“ cu partidele majorității și minorității.
 Pe Marți, 19 Iulie, a chemat la sine pe re-
 prezentanți ai partidului catolic popular. „Va-
 terlan!“ vestește, că va chema la asemenea
 convorbiri și pe Slavii de Sud.

Intr'aceia contele ocărmuește Austria
 frumuseț cu § 14; mai în fiecare zi apare
 în foaia oficială „Wiener Zeitung“ căte o
 lege nouă, sau prelungire a unei legi vechi
 a cărei valoare expiră, create pe baza §
 14, adecă în forma de ordonanță împără-
 tească.

Pe de altă parte Cehii cuceresc cu ve-
 hementă teren pe baza ordonanțelor date
 lor de Baden—Gautsch; în mai multe o-
 rașe înscrisurile de pe clădirile și cancelariile
 oficiilor de stat le-au preschimbă în curat
 cehice din utracuistice cum erau până acum.

Adunarea constituantă a despăr- țământului „Asociației pentru cultura și literatura poporului ro- mân“ în Lugoj.

(Raport special.)

Lugoj, 2/14 Iulie, 1898.

Cu oare-care rezervă și cu o suficiență
 dosă de sfilă m'am decis a descrie con-
 stituirea și organizarea primului despăr-
 țământ al „Asociației pentru literatura ro-
 mână și cultura poporului român“ din păr-
 țile bănățene, sîvîșite la 29 Iunie aici în
 Lugoj!

Causa acestei rezerve e puțină însuflețire
 și entuziasm și de tot puținul interes ce
 l'am observat acum cu ținerea acestei adu-
 nări constituante.

Glasul dlui Coriolan Brediceanu, energicul
 delegat al „Asociației“, care conchiemînd
 pe cei interesați zice, că „Asociațiunea pă-

zește și încălzește viața poporului nostru“
 pare-că pentru mulți a sunat în pustiu!

Unde sunt timpurile de măreție și însu-
 flețire generală de acum 2 ani, petrecute în
 Lugoj? Oare să se fi stîns cu totul acum
 interesul împrejurimei Lugojului, carea cu
 ocazia ținerii acestei adunări așa de slab
 reprezentată a fost?! Dar' nu, să nu-i ju-
 decăm așa de aspru, căci Doamne, multe
 sunt cauzele în urma cărora inteligența din
 loc și din provincie împedecată a fost de
 a participa la această adunare culturală!

Pecatele și greșelile noastre își deslăn-
 țuesc, își desfășură acum roadele lor earăși
 peste noi! Biata solidaritate călcată e azi
 în picioare, înfrățirea celor de un neam și
 sînge huiduită e, sentimentul de înțelegere
 reciprocă și împreună lucrare pare c'a perit
 cu totul, ear' în locul lor planează invidia și
 dușmănia, aceasta cangrenă lăsată nouă
 drept moștenire de străbunii noștri Romani;
 în sufletele noastre incubatu-s'a crasul
 egoism, deșeara susceptibilitate, rîvna de do-
 minație și conducere, năluca personalităților,
 ear' mai presus de toate buruiana proseli-
 tismului confesional și a „zelării în spiritul
 de propaganda fide“!

O cură radicală se recere astăzi! Și ne-
 muritor ar deveni doctorul acela, care pentru
 vindecarea ranelor noastre interne din în-
 tregul corp național ar folosi balsame vin-
 decătoare, și chiar și prin amputări și sec-
 ționări ar curăți lepra și cangrenele de tot
 soiul și ar restabili ecuilibrul normal și să-
 nătos în corpul de altmîntre plin de vitali-
 tate al neamului nostru!

Dar' înzădar sunt Eremiadele mele! Și
 receta de vindecare ce s'o dau eu?! A
 altora este aceasta chemare, ear' eu ca
 simplu cronicar am indicat numai, că unde
 zace rîul, de nici la o întrunire culturală
 nu ne știm sau nu ne putem manifesta cu
 toată vrednicia!

Dar să revin la adunare însăși.

Constituirea și organizarea s'a făcut pentru
 despărțământul Lugojului compus din cinci
 cercuri pretoriale și anume: Lugoj, Balint,
 Făget, Timiș și Murăș. Deci nu 90, ci cel
 puțin 900 de reprezentanți ai poporului ro-
 mân din cercurile amintite, de față trebuiau
 să fie și să asculte valorosul cuvînt de des-
 chidere al dlui Brediceanu!

Calm, cu o seriozitate ce-ți impune res-
 pectul cuvînt, dar' totodată cu o blîndețe
 amicală, ce te atrage, delegatul asocia-
 țunii, dl Coriolan Brediceanu și începe dis-
 cursul de deschidere înainte alesului,
 dar' puținului public asistent. Aducînd mai
 întăiu elogiul de mulțumită Comitetului central
 pentru încrederea acordată și mulțumind și
 publicului de față pentru participare, ne re-
 împășpătează în vie memorie falnicele zile
 însuflețitoare și pline de a neamului mărire,
 când „Asociațiunea“, odinioară „transilvană“,
 aceasta mamă iubitoare, ce încălzește și
 păzește viața poporului român — și-a făcut
 intrarea triumfală pe câmpurile rodnice ale
 Bănătuului. Amintește: cu multă satisfacțiune
 de serbările, jertfele și ospitalitatea rară,
 cu care primită a fost Asociațiunea acum
 doi ani la Lugoj. Și precum fie-care a cre-
 zut, că Bănatul un pămînt roditor este în-
 tru toate, așa și noi acum la rîndul nostru
 datori suntem să arătăm, că dornici suntem
 după cultură și că cu frățească dragoste ne
 dăm denarul pentru lățirea culturai și a
 civilizației preste tot.

Face istoricul Asociației dela înființa-
 rea ei până în zilele noastre, arată greută-
 țile de tot soiul, prin cari aceasta instituție
 culturală silită a fost să treacă; scoate în
 relief activitatea neobosită a Marelui Andreiu

Baron de Șaguna, primul președinte al acestei asociațiuni, vorbește de primii întemeietori ai ei, dintre cari cu nespuse bucurie poate saluta pe Rev. domn, canonicul Ștefan Moldovan, care de față este, muncind și împreună cu alții lucrând în decurs de 37 ani neîntrerupt pentru înaintarea culturală a neamului nostru! — Lacrimi de bucurie se vedeau pe fața încăruntatului bărbat, la adresa căruia publicul asistent și-a îndreptat aplausele sale binemeritate. — Continuând, delegatul Asociațiunii ne dă o icoană vie despre activitatea multifarie a Asociațiunii; vorbește despre împărțirea de premii și ajutoare, publicarea de opuri și îndeosebi a „Enciclopediei române,” atinge însemnătatea școlii civile de fete cu internat din Sibiu, ridică valoarea sentimentului de jertfă amintind de „fundațiunea Oltean” de 100.000 lei și cu toate acestea ajunge la concludia, că la un modest rezultat am ajuns! Feudalismul medieval — zice vorbitorul — ne-a împedecat în libera dezvoltare. Poporul român însă delăturând pedecile de tot soiul a ținut strâns și tare la devisa: „Eu vreau, eu trebuie să trăiesc! Cultura să fie firul, literatura băteala, ear' din acestea libertatea haină de podobă să facă poporului român! Și eu — zice vorbitorul, — haină de podobă vreau pentru scump poporul meu!”

Clasica vorbire a domnului Brediceanu a fost ascultată cu un viu interes de întreg publicul, care și-a manifestat plăcerea prin furtivoase aplause.

După-ce anunță, că adunarea convocată a fost înșinată la timpul seu căpitanului orășenesc din loc, care precum vedem din curtoasie ne-a și onorat cu prezența — delegatul comitetului central designează de secretariu al despărțământului pe dl Dr. Isidor Pop, avocat în Lugoj, ear' de cassariu pe dl Vasilie Jurca, comptabil la „Lugojana”.

Se dă cetire telegramelor sosite: 1. Dela dl Alexandru Lupu, colonel în retragere cu domiciliul în Viena; 2. dl Petru Căltunaru, avocat în Orșova; 3. Redacția ziarului „Tribuna” de cuprinsul: „Salutăm despărțământul I. Vivant sequentes! 4. Tinerii Universitari din Banat-Comloș; 5. Olariu Liuba din Oravița și altele, cari cu plăcere se iau la cunoștință.

Urmând la ordinea zilei înscrierea de membri noi, cassariul Vasilie Jurca, dimpreună cu o comisiune anume aleasă fac înscrierile printre cei de față; rezultatul lor însă nu este cunoscut, deoarece-ce s'a continuat cu înscrierile și în ziua următoare. Credem că au avut un rezultat multumitor. În scopul alegerii comitetului cercual, care stă din directorul despărțământului și 4 membri aleși, se suspendă ședința pe un pătrar de oară. După redeschidere la propunerea secretarului Dr. Isidor Pop se aleg

cu aclamațiune: de director al despărțământului dl Coriolan Brediceanu, ear' de membri în comitet dnii: Dr. George Popovici, protopresbiter gr.-or. în Lugoj, Ștefan Olariu, protopresbiter gr.-or. în Făget, Ioan Boros, canonic gr.-cat. și secretar episcopesc și Dr. Iacob Maior, medic în Lugoj. Apoi zică cineva că nu suntem noi frați, când și aici am observat „paritatea confesională!”

Terminată fiind ordinea de zi, alesul director al despărțământului nou înființat, dl Brediceanu, în termeni călduroși mulțumește membrilor și celor de față pentru interesul manifestat și cu aceste declarații ședința de închisă.

În fine Rever. domn, canonicul Ștefan Moldovan ca unul care de 37 ani e membru la „Asociațiune”, aduce mulțumită lui D-zeu. Care a voit ca și dînsul să iee parte la această lucrare, ne amintește cu ochii obidați de lacrimi, când înainte de aceasta cu 37 ani spre scopul înfrățirii și al împreunei lucrări prelații bisericilor „surori” române prin sărutare au sigilat actul întemeierii „Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român”. Cu aceste s'a terminat ședința.

Afară de membrii și publicul laic în preponderanță, clerul de ambele confesiuni a fost reprezentat prin Ilustratava Sa dl Dr. Demetriu Radu, episcop gr.-cat. și suita sa și P. O. D. George Popovici protopresbiter gr.-or. și asesor Consistorial cu preoțimea din loc și jur.

Seara a urmat apoi „Concertul popular împreunat cu joc” arangiat din prilejul tinerii acestei adunări de Reuniunea română de cântări și musică din loc sub conducerea dibaciului dirigent Ioan Vidu. Renumele acestui cor excelent mă dispensează să vorbesc ceva de astădată despre perfecta executare a pieselor căutate. Animația la culme!

Dar' de D-zeu, ca animație și însuflețire să domnească în toate acțiunile noastre, mai ales în cele culturale, și să nu fiu stilit a-mi începe meditațiile mele de cronicar, ca de astădată cu lamentări ca un biet.

Eremit de lângă Cămin.

Capitularea orașului Santiago.

Condițiunile capitulării acestui oraș fruntaș spaniol dela Cuba, strimțorat de cătră corăbiile și trupele americano-răsculătoare, sunt următoarele: Ele privesc toate trupele, tot materialul de război, care se află pe teritoriul indicat în protocolul despre capitulare.

Statele Unite se obligă a transporta în Spania în timp cât se poate de scurt toate trupele spaniole aflătoare pe teritoriul indicat.

Oficerii și vor păstra armele lor; sub oficerii și cătanele însă, desarmați, își vor păstra toate cele-lalte obiecte, cari le aparțin personal.

Comandantul spaniol este imputernicit a duce cu sine arhivele militare aflătoare pe teritoriul predat acum Americanilor.

Gardelor naționale de voluntari și guerilelor se va fi lăsa voie a rămănea la Cuba cu obligământul, că pe timpul războiului predau armele lor.

Trupele spaniole părăsesc Santiago cu onoruri militare, legându-se a depune armele la dispoziția Americanilor într'un loc care se va indica mai în urmă.

Se zice că comisarii Statelor Unite vor cere de la guvern, ca să se deie voie și cătane or spaniole de a și lua cu sine a casă armele cu cari s'au luptat așa vitejește. Numărul trupelor ce vor fi astfel transportate este cam 24.000

O depeșă din Santiago dela 17 c. spune: Garnisoana spaniolă, sub comanda generalului Toral a părăsit azi dimineața întăriturile: Americanii au intrat în oraș; în același moment când stindardul spaniol a fost dat jos, cel american a fost înfipt.

Ministrul de marină a scris un concurs privitor la repatrierea trupelor spaniole pe corăbiile neutrale; se socotește 60 dolari pentru câte un om, în total un milion și 250.000 dolari.

O depeșă din Londra aduce următoarele amănunte:

Sâmbătă d. a. a fost iscălită din ambele părți convenția privitor la capitularea orașului Santiago. Pertractările dăimuiră de luni încoace. În fiecare zi de mai multe ori imputerniciții ambelor părți se intruniau sub un arbore mare printre liniile luptate ale trupelor dușmănoase. O pedecă după alta a fost succesiv delăturată. La urmă veul de rezolvat chestiunea, dacă Spaniolii au să fie repatriați cu arma de pe brâu sau fără. S'a ajuns la un compromis, după care Spaniolii vor eși din oraș cu arma de pe brâu, afară din oraș însă le vor preda toate, fie-care deosebit, Americanilor.

Cu data de 18 c. generalul american Shafter telegrafiază guvernului: Ieri au fost predate 7000 puști și 600.000 cartușe de cătră Spaniolii. La intrare în port stăteau o seamă de tunuri moderne bune, 2 baterii de tunuri de munți și o baterie de salute constătătoare din 15 tunuri de bronz.

Văicăerile bisericilor protestante

În numărul nostru dela 8 Maiu n. reprodusem sub titlul de „Nemesis” câteva rânduri din prefața raportului seu anual ce-l scosese parochia calvină din Budapesta pe anul 1897 și în care constata-se cu înmăraciune tristele rezultate și urmări ale legilor politice-bisericesti. A unca nu găsim în foile budapestane mai mult decât ceea-ce reproducusem. Cum se face cum nu, destul că „Bud. Hirlap” dela 15 Iulie vine, deodată, așa ca din senin și reproduce la loc de frunte imediat după arhicul de fond un extract mai lung din prezentul raport. De ce oare? Sigur nu din lipsa de alt material, drept unplutură, ci că totuși se simte în unele cercuri trebuință de a scoate la iveală și sub ochii cetitorilor astfel de apariții, tocmai prin ziarul cel mai răspândit printre inteligența maghiară. Poate că ziarul acesta o face nu din înboldul propriu, căci prea e cameleonistic în convingerile lui, ci la rugarea anume a unor anumite cercuri. Destul, că e caracteristic și noi aflăm interesant a reproduce după el văicăerile protestanților, cari mai ales prin ierarhii lor cu atăta căldură și însuflețire, fie sinceră, fie prefăcută, dar în ori-ce cas „patriotică” îmbrătoșaseră proiectele și legile păgâne ale stăpânirii jidovite și legată, la picioare și mâni, cu trupul cu tot, jidovimei.

Eată cum încep părțile respective din prefața cu pricina:

„Legile politice-bisericesti trec peste terenul întregii vieți bisericesti ale noastre ca un cutremur de pământ ce străbate pe nevăzute, șgaduim fiecare biserică și deservind pustiiri mai mari ori mai mici. (Reprodus de noi la 8 Maiu).

Vorbim apoi de stricăciunile pricinuite în biserică lor calvină, autorul continuă:

„De când legile politice-bisericesti au slăbit legăturile cari legau pe credincioșii de biserică, o boală cu mult mai primejdioasă pustiște corpul bisericii noastre, anume: nepăsarea”. (Reprodus la 8 Maiu).

„Ca în toiu verii de pe arbori frunzele vestejite, așa pică de pe trupul bisericii noastre membrele oflitate prin nepăsarea...”

Descriind apoi cum prin legile păgâne însuflețirea religioasă la catolici a crescut, cum prin căsătorile mixte între calvini și catolici, familia, în urma nepăsării religioase a soțului ori soției calvine, devine fără excepție, cu copii cu tot catolică, prefața zice:

„Acolo unde biserică catolică nu apasă cu așa mare greutate asupra confesiunilor protestante, ca în Budapesta, ai noștri (Calvinii adevăți, R. „Tr. P.”) devin cu grămadă neconfesionali; și anume nu numai acolo, unde prin aceasta vroesc să scape de darea bisericăscă, dar și acolo, unde darea bisericăscă nu e apăsătoare. Această nepăsare primejdioasă și are rădăcinile ei în educație (Vlassics iană! Vezi articolul de fond de azi. R. „Tr. P.”) De când statul a șos educația d-n dublele mâni ale mamei-con-

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Scopul iartă mijloacele.

I

Cantați Domnului

În strune și 'n alăute...

Sfârșise seminarul „Veniamin” din Iași. Era dela țară și la țară voia să se așeze ca preot.

Credincios, cum puțini sunt seminarisții, credincios inteligent, își trăsese o cale anume, pe care trebuia să-și ducă pașii, întovărășit de speranță, de voință și de iubirea pentru alții.

Cânta frumos și cu simțire cele bisericesti; zicea și din flaut de-ți adormia necazurile sufletului.

Era de douăzeci de ani; avea o țință aleasă, însușiri bune, — o drăguță de față care îl aștepta: era un om fericit.

Ajunse în satul părintesc, cu bătași repezi de inimă: aducea a-lor lui bucuria că sfârșise cartea cu bine; aducea un suflet statornic aceleia ce statornică și-o cunoștea.

Și bucuria, cu voia lui Dumnezeu, a fost

mare și adevărată; și n'a fost numai pentru ai casei, ci pentru tot satul.

Eacă-i veni veste după vr'o două săptămâni, dela sfânta Mitropolie a Moldovei, că i-s'a găsit o parochie bună în o comună mare bisericăscă nouă și încăpătoare.

Repede se pregăti George Șoimu de nuntă, ca întâiu prin legătură cu lumea să se chezășuiască apărător al familiei, și apoi prin legătură cu Biserica să se învrednicească a fi păstorul sufletesc al tuturor.

Ear' de Sfânta-Mărie-Mare putu pentru întâia-ora să servească în parochia lui, unde avea să-și aducă la împlinire visul de pe băncile seminarului.

Clopotele vestesc satului Mireasma sârbătoarea cea mare. Răsunetul vioiu umple valea și pare că strecoară fiori în pădurile cari acopăr dealurile înalte,

Calea bisericii însă nu răsună și ea, de pași. Pe delături o păzesc din loc în loc ulmii și numai umbrele unora din ei o pătează de-a curmezișul...

Dascălii cântă, — preotul începe liturghia... Norodul satului nu se ivește...

Câteva neveste ascultă, câteva babe pipirotesc ici colo și se închină când un dascăl ridică glasul mai sus...

Părintele George, cu toate că e cuprins

de fiorii tainelor ce săvârșește, se întreabă cu mirare: pentru ce nepăsarea aceasta?

Pricina să fie că nu-l cunosc încă românii?

Dinpotrivă, era firesc să vie, că nu doar în altă parte, ci la biserică era loc să-l cunoască.

I-se cam șoptise lui la ureche că Miresmenii nu prea bătătorese drumul bisericeii; de aceea presemne și era așa de multă și de mare iarba d'a lungul lui...

Preotul care murise de bătrânețe, putuse fi pricină de îndepărtare a Miresmenilor de Casa lui Dumnezeu...

El însă, nou venit, cum de nu putea fi îndemnat de apropiere, măcar pentru ziua aceea?

Că servia, putea servi în numele lui Dumnezeu și pentru cele câteva suflete...

Vor duce acestea însă, și celor mulți, cuvântul lui?

Cum va putea el propovădui cele bune și de folos sufletului, dacă nici o minte mai aprigă nu se va îndemna cătră dînsul în acest lăcaș?

Și grăi cu mare putere de adevăr și de ademenire, celor puțini, sfat dându-le să biruiască nepăsarea celor mulți și să-i por-

nească pe calea Bisericii, îndrăgoțiți de dînsa.

În zădar a fost însă căldura sufletului lui, ca a Soarelui în zi de iarnă geroasă.

Miresmenii băteau numai calea cărcimilor. Glasurile lor răsunau numai între păreții rău văruiți de mâinile jidovești. Ochii lor alunecau numai pe sticlele cu bețuturi de multe fețe. Urechile lor ascultau câtece stropșite de lăutari trențaroși.

Era spre sfârșit, într'o Duminecă.

Măhnit, părintele George, că până-acum la datu'n toamnă, tot nu putuse chibăna cătră el pe Miresmeni, — sta pe prispă și căta cu ochi dași zarea depărtată din lungul văiei.

Ținera preoteasă nu cuteza să ia cuvânt pentru a-i împărtășia negura sufletului.

Deodată părintele ridică fruntea.

— Rogu-te, preoteșică, grăi el, adămi cel flaut să-mi înec obida în duiosia vreunui cântec.

Ce mai doină prinse a se restira atunci spre coriul care se făcu parcă mai albastru, spre pădurile al căror freamăt tăcu, ear' zarea asfințitului nu se întunecă așa de repede, ca razele cele mai din urmă ale soarelui să poată asculta și ele...

...ni, cu toată puterea s'a născut a dărima
ceea-ce educația religioasă a clădit în su-
tul omului. Odinioară religionea și avea
cașul seu în școală, — azi ea nu este
decol decât ca un străin cu neplăcere to-
rat, cărui numai cu greu voesc să-i
poarde un colț, numai cu greu și u să
parcă și pentru ea un pic de vreme
între subiectele de predare, cu cari se
rește tinerimea pentru viață*.

Ca apariție îmbucurătoare raportul po-
nește, că consiliul parochial al bisericii
în Budapesta lucrează „cu toate silințele
tracolo, ca să frângă nepăsarea față cu
„ligiunea“... Rîvna către slujba biseri-
cască nu scade în Budapesta, se mîngăie
aportorul calvin, ci din contră, întrece rîvna
credincioșilor din provincie; cu toate a-
retea însă, zice, parochia „ar dori să-și
clădească biserica, dar' nare bani“.

Eacă, așa stă „legea ungurească“ în urma
influenței legilor păgâne patriotice.

„Mai nou“...

— Amănunte despre furtul din Arad. —

Hoția lui Krivány continuă a fi obiectul
de căpetenie în ordinea zilei. Iute i-a eșit
retea în țara întreagă. Ziarele din Austria
lucă au rapoarte detașate, de cari leagă re-
flexii nu tocmai magulitoare pentru Ungar-
ia. Aici în Arad și în întreg comitatul e in-
teresul enorm de mare. Indignația față de
o asemenea administrație comitatensă e ge-
nerală. Cu mult mai mare e indignația însă
față de guvern și de esmisi guvernului,
cari nu trag la răspundere pe factorii su-
premi ai comitatului, ci fac responsabili es-
clusiv pe trei funcționari dela sedrie. Con-
siderând importanța afacerii continuăm cu
amănuntele.

Krivány curentat. Făcînd poliția perchi-
siție la domiciliul lui Krivány a dat de cel
mai nou portret al lui, a cărui multiplicare
imediat a dispus-o. Portretul cu amănunte
descriere și cu ordinul de deținere s'a trim-
mis la toate polițiile din Europa. Intrajuto-
rul poliției aradane a venit dela Budapesta
detectivul Pintye Gábor (de care am făcut
și azi amintire). Pintye e pușor de valah din
comitatul acesta și e trimis ca expert în
chestiile din Arad.

Comisia permanentă a congregației co-
mitatense a ținut ieri la 10 oare ședința în
chestiunea aceasta sub presiunea comitetului
suprem Făbián. Vicecomitele a relatat pe
larg despre defraudarea sumei de 259.000 fl.
din cassa orfanală. Anunță totodată, că
comitele a dispus imediat cercetare disci-
plinară în contra controlorului Efram Barb,
și a controlorului substituit Hanacsek Béla,
ear' dl Al. Pecican cere însuși cercetare în
contra sa. După expunerea afacerii vice-
comitele și dl Pecican părăsesc adunarea.

Hotărîrile comisiei. După luarea la cu-
noștință a acestui raport comisia decide:
1) Se pornește cercetarea disciplinară în
contra vicecomitelui Szalmáry, a presiden-

Era măestra părintele Gheorghe când
și zicea din flaut!

Și cîntecul se desfășura ael tichnit,
dulce ca o suflare aromitoare la un miez
de zi primăvăratecă, ael duos de-ți chemă
lacrimile din adăncurile în cari huzuresc
amintirile, aci viou și par'că inciudat ca
un strigăt al sufletului, când vre-un dor
i se perde, când vre-o durere îl apasă.

Ear' lângă poarta părintelui, din unul se
face doi, din doi patru, și clipă cu clipă
om de om strîngea, suflare cu suflare a-
mesteca, ear' ochi cu ochi se întrebau a
mirare și capetele se clătinau a mulțumire
negrăită.

Satul tot trăia acuma la poarta părintelui
Gheorghe, ca în tăcere adencă a unui loc
sfîșit.

Când prinse de veste părintele și văzu
grămădeala aceea de capete întinse, de
urechi plecate ascultărei, — se înfioră; nu
dădu semn însă de luare aminte și fără să
se oprească, schimbă doar' cîntecul și zise
înainte. (Va urmă)

tului Pecican, protoesactorului Schweger
Alajos și a funcționarului Vörös Vidor. 2)
Președintele Pecican, controlorul Barb și
vicecontrolorul Hanacsek se suspendează
din post pentru durata cercetării. 3) Se
dispune înlocuirea lor cu alți funcționari.

Comisia disciplinară. Din sinul comisiei
permanente se esuite o comisie de trei,
cărui i se concredere cercetarea disciplinară.
În comisia aceasta sunt aleși dnii Nachtel
Ödön, Ioan Belez și Solymosi Lajos.

Restituirea sumei furate. Ziarele din
Budapesta scriu, că orfanul Almay nu va
rămănea în pagubă, căci cei competenți se
vor îngrijii, ca suma întreagă să fie căt de
curend restituită. Aceasta sumă se va com-
pune din cele 15.000 trimise de Krivány în
plic lui Purmann, din averea lui Krivány,
din averea funcționarilor responsabili, ear'
restul îl va da comitatul prin o contribuție
de 20%.

Averea soției lui Krivány. Soția hoțului
are avere de vre-o 45 mii fl., adusă dela
părinți. „Arad és Vidéke“ serie, că asupra
acestei averi sequestrul nu se estinde.

Plățiți Români!

Se vorbește ca sigur, ca popo-
rațiunea comitatului Arad va fi
supusă la 20% contribuție suple-
torie pentru acoperirea furțișagu-
rilor. Se știe că acest comitat aproape
întreg e românesc. Săriți deci români
și plățiți banii furati de hoții celebri ai
statului maghiar.

Krivány bea și cheful
Țara plînge și plătete.

O jumătate de milion!

Oficioaselor din Budapesta li-se depe-
șează din Arad, că din partea comisiei
esmisă de guvern s'ar fi constatat lipsa
unei sume de preste o jumătate de
milion. Știrea aceasta răspândită și
în Arad e desmînțită de „Aradi Köz-
löny“. În fața dispoziției cu contribu-
ția de 20% e însă foarte probabil că
suma defraudată nu e numai de
269.000 fl.

Semne bune în Torontal.

Când am luat cuvîntul asupra soții po-
porului nostru din Torontal, am făcut-o în
bună nădejde, ca în inimile conducătorilor
acestui popor nu s'a stîns cu desăvîrșire
iubirea de neam.

Inima ni-s'a sîngerat de durere atunci,
când față de pornirea vrednică de laudă
a unor frunțași sub conducerea proto-
popului Miulescu — de a înființa un institut
de credit la B.-Comloș, vîzută-am unii in-
teresați lucrînd spre discreditarea factorilor
conducători, și prin urmare pedeci pînînd
unei lucrări atît de vrednice de laudă.

Pe cît ne-a supărat neducerea în deplinire
a planului la B.-Comloș, pe atît ne-a umplut
de bucurie apelul Spectatului domn Dr.
Nestor Opresan din Sănmiclașul-mare, în
privinta întemeierii unui „Institut de credit
și economii societate pe acțiuni în Sănmicla-
șul-mare“.

Eată ce zice valorosul bărbat în apelul
seu dela 21 Iunie a. c. adresat mai multor
frunțași:

„Credem, că este de prisos a motiva în-
semnătatea și necesitatea acestei nobile în-
treprinderi, pentru că suntem convinși, că
nu există român în întreg Torontalul, cărui
să nu i fie la inimă eliberarea poporului
nostru de sub jugul cămătarilor și al in-
stitutelor străine, pînînd o temelie pu-
ternică unei dezvoltări proprii economice,
neconturbată de influințele periculoase ale
străinilor.

Acum, când pe toate celelalte terene
suntem strîmtoși, și numai terenul eco-
nomic ni-a mai rămas, pe care ne mai pu-
tem valida forțele noastre, ne place a
crede, că modestul nostru cuvînt va afla
răsunet, ear' scopul măreț ce-l urmărim va
afli aderenți energici în comuna noastră.

Să luăm exemplul dela frații noștri din

celelalte comitate, să lucrăm mână'n mână,
umăr la umăr — pînă ce nu e tîrziu —
la salvarea țeranului nostru ajuns deja
pradă străinilor.

Voință fermă, lucrare energică cerem, și
suntem siguri, că pașul nostru va fi în-
coronat de succesul dorit“.

Astfel grăește bărbatul vrednic al Ro-
mânilor din Torontal și ne place să credem,
că fiecare va răspunde cu inima caldă
acestei chemări vrednice.

Avem în jurul Sănmiclașului puternice
și înfloritoare comune românești, cu un po-
por harnic, condus de o tînără și inteli-
gentă generație de preoți și învățători, aș-
teptăm deci, ca aceia să și împlinescă da-
torința sîntă de luminători ai poporului, cu
atît mai vîrtos, căci și rodul cîmpului din
aceste regiuni li favorisează estimp, ear' de
alta parte, bărbatul pus în fruntea întreprin-
derii ne dă cea mai deplină garanță din
toate punctele de vedere.

Așteptăm, ca poporul din toate straturile
să alege la Sănmiclaș și să răspundă cu
vrednicie chemării harnicilor săi condu-
cători!

Severin, 6/18 Iulie 1898.

Amicul înaintării.

NOUȚĂȚI

Arad, 19 Iulie n. 1898.

Asociațiunea Aradană. Comitetul
Asociațiunei aradane s'a întrunit
aseară la ședința primă ordinară
pentru desbaterea afacerilor curente.
Între hotărîrile de frunte este dispo-
ziția de a se conferi stipendii pe
seama meseriașilor. Asociația cu
prima August își va schimba localul.

DIN. Oncu, valorosul director al „Victoriei“
din Arad, după-cum aflăm dintr'un comunicat
al Camerei advocațiale, a abzis de a mai
exercia dreptul advocaturii. De present dl
Oncu se află la băile din Karlsbad.

Non candidat de avocat în Arad. Dl
Teodor Burdan, rigorosant în drepturi a
fost primit de camera advocațională din loc
în lista candidaților de avocat. D-sa în-
tră în praxă la destoinicul avocat Dr.
Sever Ispravnic

Lege sancționată. Majestatea Sa
Regele a sancționat legea despre
administrarea prin stat a pădurilor
comunale și a teritoriilor urbariale.
(Art. XIX din 1898).

Grătierea dlui Filipescu. Cetim în „Opi-
nia“ de Duminecă următoarele:

Dl N. Filipescu, fostul primar al capita-
lei, a fost pus în libertate ieri la oara zece
și jumătate dimineața.

Eată amănuntele: La oara zece, dl Sto-
lojan, ministru de domenii și ad-interim de
justiție, însoțit de dl Caracaș prim-procuror
s'au dus la penitenciarul Văcărești.

Intrînd în camera dlui Filipescu i-a
zis.

— D-le Filipescu, îți comunic că M. S.
Regele a iscalit decretul pentru grațierea
d-tale. Ți-am adus o birjă și hai să plecăm
împreună.

Dl Filipescu a mulțumit personal dlui
Stolojan pentru-că s'a deranjat să-i facă
această comunicare.

La stăruințele ministrului de a pleca îm-
preună, dl Filipescu i-a răspuns că nu poate
pleca imediat de oare ce trebuie să și aran-
gieze lucrurile ce le are la Văcărești.

În fine dl Stolojan a plecat însoțit de dl
Caracaș.

Dl Filipescu și-a schimbat costumul cu
care era îmbrăcat; apoi după ce și-a aran-
jat diferitele lucruri s'a urcat în birja pe
care i-o adusesse ministrul domeniilor și a
plecat pe calea Văcărești spre locuința dsale
din Strada Scaune.

Preot fanatic. În comuna Felső-Fénye,
cum scriu foile maghiare, un preot catolic
n'a voit să înmormenteze pe un credincios
al bisericii sale, ba chemat fiind mai în-
tăiu la patul de moarte al bolnavului, ca
să-l împărtășească cu tainele cele din urmă,
nici aceasta n'a făcut-o. De motiv i-a ser-
vit împregiurarea că răposatul făcuse de

curînd căsătorie civilă, fără a se supune
și căsătoriei bisericești, lucru ce pe preot
l'a mîhnit mult.

In contra dlui Axente Sever.

Axente Sever, mărețea figură din
anii renașterii noastre naționale, este
din nou insultat de foile maghiare.
Acum e ultramontanul „Magyar Allam“
care în termeni de surugiu îl atacă,
invitînd guvernul unguresc să-i de-
tragă și pensia și să-i ia ordul de ca-
valer.

Cas de moarte. Dl Dl Vasile Saftu, pa-
roch la biserica Stului Nicolae din Brașov,
a îndurat o grea pierdere prin moartea so-
ției sale Eugenia V. Saftu, născută Perșina-
riu. O deplîng întristatul soț, trei copii și
numéroale rudenii.

Hoț de odăjdii bisericești. Zilele ace-
ste a fost prins în Vascău un hoț dibaciu,
care pînă acum a sêvêrșit 30 de hoții fără
a fi prins. Ocupația de predilecție a lui era
de a întra noaptea în biserici și a fura
odăjdile și aurările ce gasia. În vr'o 10
sate din jur a despoiat bisericiile de toate
prețioșitățile. Numele hoțului e Korbel Edu-
ard, măsariu din Moravia.

Revista germană „Ueber Laud un Meer“
publică în numărul său un articol asupra
Ardelenilor, dedicînd Românilor câteva fru-
moase cuvinte de apreciere. Autorul este
cunoscutul german Berg, care în diferite
rînduri a scris asupra popoarelor din Ung-
aria. Scoate la iveală perseveranța, sănê-
tatea fizică și sănêtatea minții a poporului
român. Articolul e însoțit de ilustrațiuni.

Necrolog. Cu durere aducem la cunoștință
trecerea din viață a neuitatului tată, socru
și bunic Simion Andreiu preot pensionat,
azi la orele 3^{1/2} din zori în etate de 81 de
ani, și în al 49 al preoției. — Sarafola,
4/16 Iulie 1898.

Amalia măritată Pêrvu ca fică. Mihail
Pêrvu profesor prep. Craiova ca ginere, Si-
mion B. Ioanoviciu student în farmacie ca
nepot, și rudeniile reposatului.

Poșta redacției.

Amicul înaintării în Severin. Articolul „Tineri-
mea noastră“ nu exprimă vederile noastre tocmai.
Noi suntem de părerea, că tinerimea e mai bună de
cum o găsești dta, credem chiar, că da naștunei un
contingent bun și s'a n e t o s. Celalalte da. Mulțu-
mim, și dacă ai timp continuă. Salutări frățești.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul.

Madrid 18 Iulie.

Ziarul „Corespondencia“ discută pașii
făcuți pînă acum privitor la încheierea
păcii și a viitoarei stări a lucrurilor
la Cuba, cari au să fie întocmite pe
basa plebisitului.

Washington, 17 Iulie.

În consiliul militar, ce s'a ținut azi
sub presiunea lui Mac Kinley, s'a dis-
cutat despre întreagă situația și pă-
rerea generală a fost că acuma trebuie
atacat Portorico și escadra admiralu-
lui Watson trimisă spre Șpania.

Madrid, 18 Iulie. Opiniunea publică
e acum astfel, că în urma cerințelor
Statelor Unite privitor la încheierea
păcii a devenit mai puțin verosimile
de a se începe în curînd pertractările.

Editorii ziarelor au ținut sfaturi cu
căpitanul general al orașului despre
aplicarea censurei.

După o depeșă oficială din Puerto-
Rico, au explodat acolo 150 lăzi cu
muniție. 14 artileriști au fost omorîți,
mulți răniți.

După o depeșă din Tanger, escadra
lui Watson are să sosească acolo Mar-
ția viitoare (19 c.)

Zola din nou osândit.

Paris, 18 Iulie. Eri s'a pertractat al doi-
lea proces „Zola“ înaintea tribunalului din
Versailles pentru delict de presă comis con-
tra experților în ale scrierii. Zola și redac-
torul șef de la ziarul „Aurore“, Perreux, au
fost osândiți la câte un an temniță și 3000
franci amendă.

Editor: Aurel Popovici-Barciuanu.
Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

Învităre la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

în Monarchie:

- Pe un an fl. 10.—
- Pe 1/2 an „ 5.—
- Pe 1/4 an „ 2.50
- Pe o lună 1.—

Pentru România și străinătate

Pe un an franci 40—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația „TRIBUNA POPORULUI.“

Bibliografie.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic. Stefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul II) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru I pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfântului Ioan Crisostor“ culcasă, aleasă și întocmită pe baza melodiilor vechi bisericești, pentru corul școlarilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Stefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea foii noastre.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

„JUVENILIA“

prosă și versuri de Sextil Pușcariu (264 pag. 3 ilustr.)
cu prețul de 80 cr. plus 3 porto postal.

(186) 8—10

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prefuri-curente
 NOTE
 Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
 P L I C Ţ I
 Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.